

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Z. Ďurišovej a z členiek JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: **JUDr. V. K., N.** so sídlom K. 3, B. B., zastúpená *JUDr. Z. K.*, advokátkou, K. 3, B. B. proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SLV-148/OLVS-2008 zo dňa 29. apríla 2008, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 110/2008-48 zo dňa 16. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 110/2008-48 zo dňa 16. septembra 2009, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-148/OLVS-2008 zo dňa 29. apríla 2008. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol rozklad žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Spravodajskej jednotky finančnej polície Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia policajného zboru Č.p. PPZ-97-12/BOK-FP-II-2007 zo dňa 30. januára 2008 o uložení pokuty žalobkyni vo výške 100 000 Sk za nesplnenie

ohlasovacej povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len citovaný zákon). Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že žalobkyňa porušila § 7 ods. 1 citovaného zákona, keď neohlásila finančnej polícii neobvyklú finančnú operáciu súvisiacu so zmluvou o pôžičke uzavretej dňa 1. júla 2006 medzi dvomi fyzickými osobami s predmetom plnenia 150 mil. Sk a spísaním notárskej zápisnice de facto umožnila výkon exekúcie. K námietke žalobkyne ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutí ohľadne výšky pokuty uviedol, že výška pokuty bola v danom prípade uložená na spodnej hranici a nemala likvidačný charakter. Pri určení výšky pokuty správne orgány posudzovali závažnosť protiprávneho konania s tým, že nesplnenie povinnosti ohlásiť neobvyklú obchodnú operáciu finančnej polícii možno považovať za závažné porušenie citovaného zákona a v zmysle § 234 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona je neohlásenie takejto neobvyklej obchodnej operácie aj trestným činom. Nesplnenie tejto povinnosti môže zapríčiniť legalizáciu príjmov z trestnej činnosti a tým aj nesplnenie základného cieľa, ktorý citovaný zákon sleduje. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal žalobkyni právo na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. Podľa názoru súdu mala žalobkyňa za neobvyklú obchodnú operáciu považovať obchodnú operáciu s predmetom plnenia 150.000.000 Sk, ktoré pred podpisom zmluvy o pôžičke (1. júla 2006) odovzdal veriteľ v hotovosti dlžníkovi. Žalobkyňa o tom následne dňa 9. mája 2007, teda takmer rok po poskytnutí pôžičky, spísala notársku zápisnicu. Účastníci sa pri jej spisovaní nesprávali podozrivo, riadne sa identifikovali a predložili zmluvu o pôžičke zo dňa 1. júla 2006, žiadnym spôsobom sa nemenili ich práva a povinnosti a ani im žiadne nové práva a povinnosti nevznikli. U žalobkyne preto nevzbudili dôvodnú obavu, že by mohlo ísť o neobvyklú obchodnú operáciu v zmysle citovaného zákona, ktorú by bola povinná ohlásiť finančnej polícii. Žalobkyňa teda pri výkone svojej činnosti notára žiadnym spôsobom neporušila žiadne ustanovenie zákona č. 367/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov. Okrem toho poukázala na nepreskúmateľnosť oboch rozhodnutí správneho orgánu, nakoľko z ich odôvodnenia nie je zrejmé, čo bolo podkladom pre určenie výšky pokuty a akými úvahami sa

správny orgán pri jej ukladaní riadil a ktoré skutočnosti boli podkladom na ustálenie konkrétnej výšky pokuty. Súd sa v napadnutom rozhodnutí s touto námietkou nevysporiadal a všeobecné konštatovanie o závažnosti protiprávneho konania považuje žalobkyňa za nedostačujúce. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie NS SR z 28. Novembra 2001 sp. zn. 6SŽ/75/01, podľa ktorého „Rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie zákonných povinností odôvodnené len konštatovaním, že bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov je v tejto časti nepreskúmateľné.“ Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo ho zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že zruší Rozhodnutie Ministra vnútra SR zo dňa 29. apríla 2008 č. SLV-148/OLVS-2008 a rozhodnutie Ministerstva vnútra SR, Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, Spravodajská jednotka finančnej polície č.p. PPZ-97-12/BOK-FP-II-2007 zo dňa 30. januára 2008 a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň zaviazne žalovaného na úhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že Spravodajská jednotka finančnej polície Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra SR rozhodnutím zo dňa 30. januára 2008 č.p.: PPZ-97-12/BOK-FP-II-2007 uložila žalobkyňi ako povinnej osobe za nesplnenie ohlasovacej povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 citovaného zákona pokutu vo výške 100 tis. Sk. Žalovaný rozhodnutím č. SLV-148/OLVS-2008 zo dňa 29. apríla 2008 prvostupňové rozhodnutie.

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa patrí medzi povinné osoby v zmysle § 3 citovaného zákona, na ktoré sa vzťahuje povinnosť vyplývajúca z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona ohlásiť finančnej polícii neobvyklú obchodnú operáciu bez zbytočného odkladu. Rovnako nebolo sporné, že žalobkyňa spísala dňa 9. mája 2007 notársku zápisnicu, obsahom

ktorej je vyhlásenie dlžníka zo zmluvy o pôžičke z 1. júla 2006 o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou. Pôžičku vo výške 150 mil. Sk pritom uzavreli dve fyzické osoby nepodnikatelia a veriteľ uvedenú sumu poskytol dlžníkovi pred podpisom zmluvy v hotovosti.

Odvolačí súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalovaný vec správne právne posúdil a vydal vo veci zákonné rozhodnutie, pretože uvedená obchodná operácia spĺňala zákonné kritériá neobvyklej obchodnej operácie v zmysle § 4 citovaného zákona, a to dokonca aj podľa žalobkyňou prijatého Programu vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti zo dňa 29. decembra 2000, v ktorom je medzi formami neobvyklých obchodných operácií vyskytujúcich sa v súvislosti s činnosťou notára uvedený aj exekučný titul na základe zmlúv o pôžičke medzi fyzickými a právnickými osobami. Keďže žalobkyňa v postavení povinnej osoby ohlasovaciú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 1 citovaného zákona nesplnila, oprávnené jej bola uložená pokuta v zmysle § 13 ods. 1 citovaného zákona, z ktorého vyplývalo oprávnenie finančnej polície uložiť právnickej alebo fyzickej osobe, ktorá porušila okrem iného povinnosť ustanovenú v § 7 ods. 1 zákona pokutu až do výšky 2 mil. Sk.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, treba prisvedčiť žalobkyňi, že v prvostupňovom rozhodnutí správny orgán výšku uloženej pokuty neodôvodnil, ale tento nedostatok považuje odvolací súd za odstránený v rozhodnutí žalovaného, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „Povinná osoba napriek tomu, že mala vo svojom programe definovanú operáciu, ktorú vykonali jej klienti, ako neobvyklú, túto neohlásila finančnej polícii, čím preukázateľne porušila ustanovenie § 7 ods. 1 zákona. Nesplnenie povinnosti ohlásiť neobvyklú obchodnú operáciu finančnej polícii je možné považovať za závažné porušenie zákona, pretože v zmysle ustanovenia § 234 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona je neohlásenie neobvyklej obchodnej operácie trestným činom. Nesplnenie povinnosti ohlásiť neobvyklú obchodnú operáciu môže zapríčiniť legalizáciu príjmov z trestnej činnosti a tým aj nesplnenie základného cieľa, ktorý zákon sleduje. Uložená pokuta má mať vždy sankčný charakter, má pôsobiť do budúcnosti preventívne, nie však likvidačne, čo je v tomto konaní naplnené.“

Žiada sa ešte poznamenať, že zákon č. 367/2000 Z. z. bol síce s účinnosťou od 1. septembra 2008 zrušený a nahradený zákonom č. 297/2008 Z. z., ale podľa jeho prechodných ustanovení (§ 36 ods. 6) na ukládanie pokút za správne delikty ustanovené

právnym predpisom účinným do 31. augusta 2008, ku ktorým došlo pred 1. septembrom 2008, sa použijú ustanovenia právneho predpisu účinného do 31. augusta 2008 (t. j. zákona č. 367/2000 Z. z.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.2 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobkyňa v odvolacom konaní nebola neúspešná a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská